

sucketten!

Nummer 4, 2008

MOJÄNG™

Senaste modellen
– äntligen här!

Årets julklapp!

Tema: Jag och mina prylar

Erbjudande!

Köp två, betala för tre

NU!

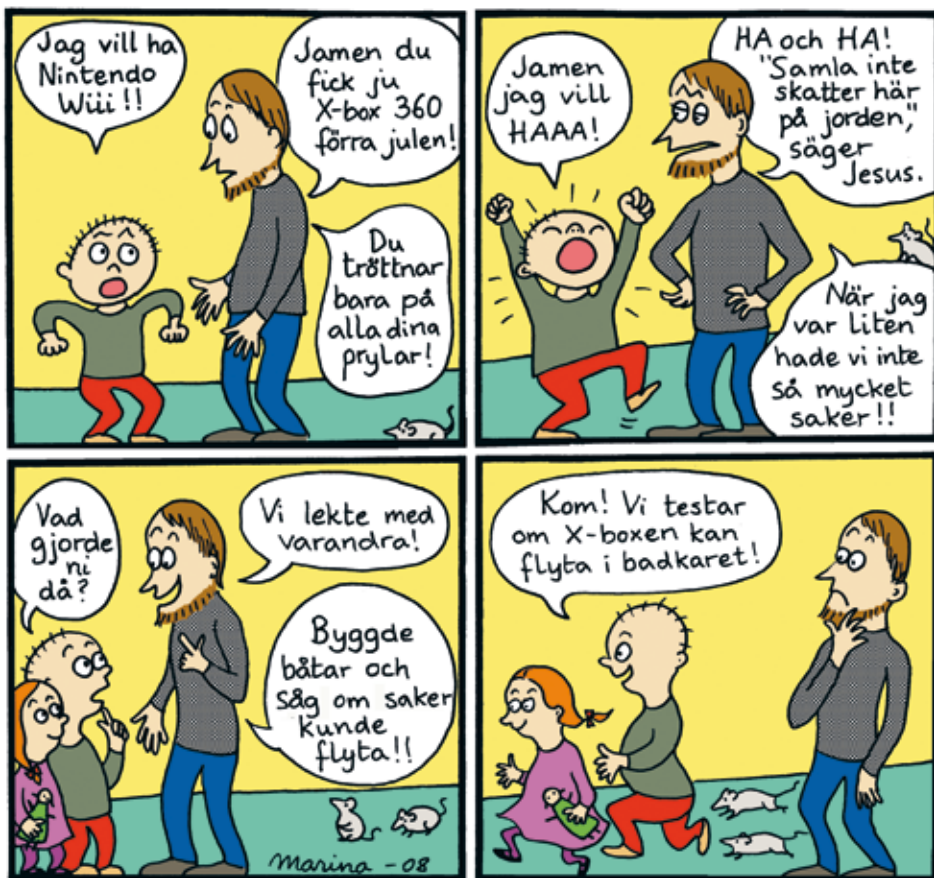
Kotte™

Endast 29⁹⁰

VILL ha!

Av Marina Håkonsson

Sucketten ges ut av riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Tidskriften utkommer med fyra nummer/år och skickas gratis till alla förbundets medlemmar under 13 år.

Suckettens innehåll produceras av en grupp engagerade barn och vuxna. Den skall inte ses som officiell trycksak för den Katolska Kyrkan.

Kontakt: sucketten@suk.se
Hemsida: www.suk.se
Redaktör och layout:
Kristoffer Mauritzson
Telefon: 08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp: Anna Agetorp, Joanna Agetorp, Gabriella Altunkaynak, Rebecca Celik, Fredrik Johansson, Maria Sarkis, Agnes Wetterberg, Lisa Wetterberg, Veronika Zadera

Ansvarig utgivare:
Sara Lann

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm
Telefon: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74
Besöksadress:
Skånegatan 65, Stockholm
Tryck: Exakta, Hässleholm
ISSN 1653-4549

I detta nummer

- 4 – 5 Guds lille Fattige
- 6 – 7 Pyssel
- 8 – 9 Uppdrag: Volontär
- 10 – 13 Fredsängeln
- 14 Kan Jesus bli arg?
- 15 – 16 Helgonkort
- 17 Fråga Prästen
- 16 Vem gör vad?
- 17 Flygplansjakt
- 18 – 20 Knep & knåp
- 21 Slit & släng
- 22 Frågor & svar
- 23 Recept

Rättelse!

I förra numret stod det att Maximilian Kolbe var tysk. Han var faktiskt från Polen!

Hej! Jag heter Kristoffer och är redaktör för Sucketten. Snart är det Jul, och vi har funderat lite över alla prylar som brukar stå i centrum under julen. Hoppas att du tycker det blev en kul tidning!

Agnes & Lisa

Veronika

Maria

Kristoffer

Anna

Gabriella

Joanna

Guds Lille Fattige

Så kallas ofta den helige Franciskus av Assisi, som levde i Italien på 1200-talet. Han gav verkligen Kyrkan ett lyft, när han valde att leva i fattigdom och predika om Jesus för alla som ville höra på. Så blev han ett av världens mest älskade helgon. **Text & bild: Joanna Agetorp**

Franciskus var en ung man som hade allt. Hans far Bernadone var en rik köpman som sålde fina, dyrbara tyger. Franciskus gick klädd i fina kläder bjöd sina vänner på goda middagar och drack massor av gott vin. Livet lekte, och Franciskus också.

En osynlig kraft

Men när Franciskus blev allvarligt sjuk kom han på andra tankar. Han tyckte att allt som förut varit så roligt, det var egentligen ingenting värt.

En kväll med vännerna greps Franciskus liksom av en osynlig kraft. Han blev stående som förstenad, han kunde varken röra sig, höra eller se. Men han genomströmmades av en ström av kärlek som var underbarare än allt annat. Det var Guds egen kärlek.

Kamraterna undrade efteråt vad det varit med Franciskus: "Drömde du om att gifta dig?" Jo, han hade verkligen drömt om en fru, men inte en sådan som kamraterna trodde. Det var "Fru Fattigdom" som han ville gifta sig med. Det betydde att han ville leva i fattigdom, och följa Jesus precis som de första lärjungarna. Så började ett nytt liv för Franciskus, som skulle komma att bli ett av Kyrkans mest älskade helgon.

"Bygg upp mitt hus"

En dag när Franciskus bad framför korset i en liten kyrka, då var det som att Kristus på korset öppnade sin mun och sa till honom: "Franciskus, sätt igång och återställ mitt hus som faller i ruiner." Franciskus blev jätteglad, nu visste han hur han bäst kunde tjäna

Gud. Men han skulle behöva pengar för att reparera det förfallna kapellet. Han kom att tänka på sin pappas tyglager och han gick hem, tog alla de finaste tygerna på sin häst och red iväg och sålde allt, till och med hästen.

Pappa Bernadone blev såklart rasande. Han gick till biskopen för att denne skulle döma Franciskus. På torget utanför biskopspalatset samlades hela staden. Franciskus kom dit så gott som naken. Sina kläder hade han i handen och dem slängde han på marken framför pappan.

"Hör på, alla", ropade Franciskus. "Hittills har jag kallat Bernadone för min far, men nu vill jag bli en Herrens tjänare. Jag ger tillbaka inte bara de pengar han väsnas om utan

också de kläder som jag fått av honom." Biskopen var rörd och svepte in Franciskus i sin kappa. Nu var Gud hans far och Kyrkan hans mor.

Se på fåglarna

Franciskus byggde upp den lilla kyrkan. Men senare förstod han att Jesus egentligen menade att han skulle bygga upp kyrkan på ett andligt sätt. Många kristna hade nämligen börjat tänka för mycket på rikedomar, och på att äta och dricka gott. Franciskus skulle påminna kyrkan om det som Jesus hade lärt:

"Se på fåglarna, de samlar inga skatter och ändå ger Gud dem allt vad de behöver. Och se på blommorna, de har vackrare

kläder än kung Salomo i all sin prakt".

Människorna behövde älska Gud mer än sina ägodelar, lita på Honom och sträva efter att följa Hans goda vilja istället för att försöka bli rika.

Ja, Franciskus älskade verkligen fattigdomen. Han ägde ingenting och ändå hade han allt, eftersom han tjänade Jesus, universums kung. Hans hjärta flödade över av lycka och han sjöng Guds lov vart han kom.

Fler bröder

Snart ville fler och fler göra som Franciskus. De sålde allt de ägde och levde som tiggare. Franciskus och hans brö-

der var så lyckliga över Guds kärlek och Fru fattigdom. De vandrade från stad till stad i Guds vackra natur och predikade om Jesus för människorna. Många tyckte att de fattiga bröderna var konstiga – men andra tog till sig deras budskap och började leva mer för Guds kärlek än för sin egen rikedom.

Idag finns det franciskaner, både bröder och systrar, i hela världen. I Sverige har vi 23 präster som är franciskanbröder. Och visst har vi något viktigt att lära oss av den helige Franciskus: Vi behöver inte så många saker som vi tror. Men Jesus vill leda oss till Gud vår Fader, och om vi har Honom, då har vi allt! ♥

En rolig berättelse om Franciskus!

Franciskus och hans vän broder Masseo vandrade tillsammans. De kom till en vägkorsning. En väg ledde till Florens, en andra till Siena och en tredje till Arezzo (städer i Italien).

"Vilken väg ska vi välja?" frågade broder Masseo. Franciskus svarade: "Den väg som Gud kommer att visa oss."

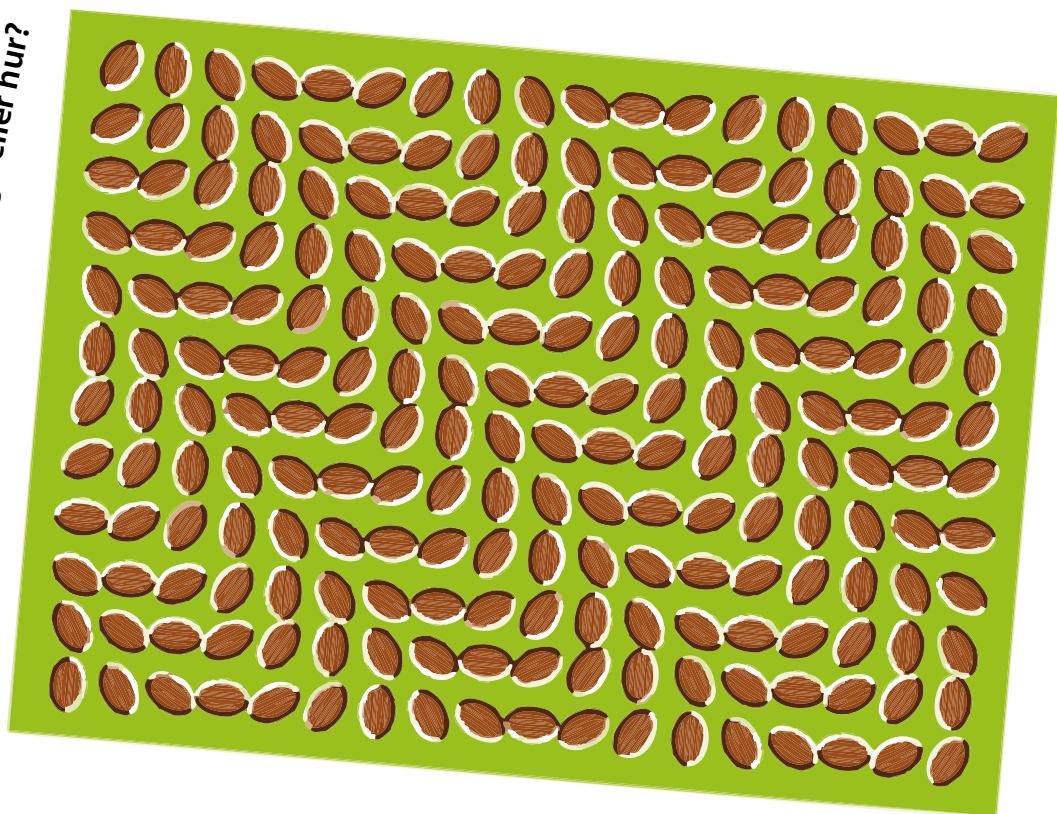
Broder Masseo undrade hur de skulle veta Guds vilja. Franciskus svarade då att broder Masseo skulle snurra runt, runt tills Franciskus sade åt honom att stanna.

Broder Masseo började snurra runt och höll på att falla omkull flera gånger. Men han fortsatte att snurra, han ville ju vara trogen sitt lydnadslöfte.

Till slut sa Franciskus att han skulle stanna. Broder Masseo stannade tvärt och Franciskus frågade honom: "Åt vilket håll vänder du ditt ansikte?" "Mot Siena", svarade broder Masseo, varpå Franciskus utbrast: "Det är vägen som Gud vill att vi ska gå!" (Fler berättelser finns i "Fioretti" – "Franciskus små blommor"). ♥

Det ser ut som att bilden rör sig - eller hur?

Julklappstips

Istället för att ge en massa prylar i julklapp, kan du ge bort presentkort med snälla tjänster.

Exempel på bra klappar är:

Klippa gräset (funkar bäst om man har en gräsmatta)

Frukost på sängen

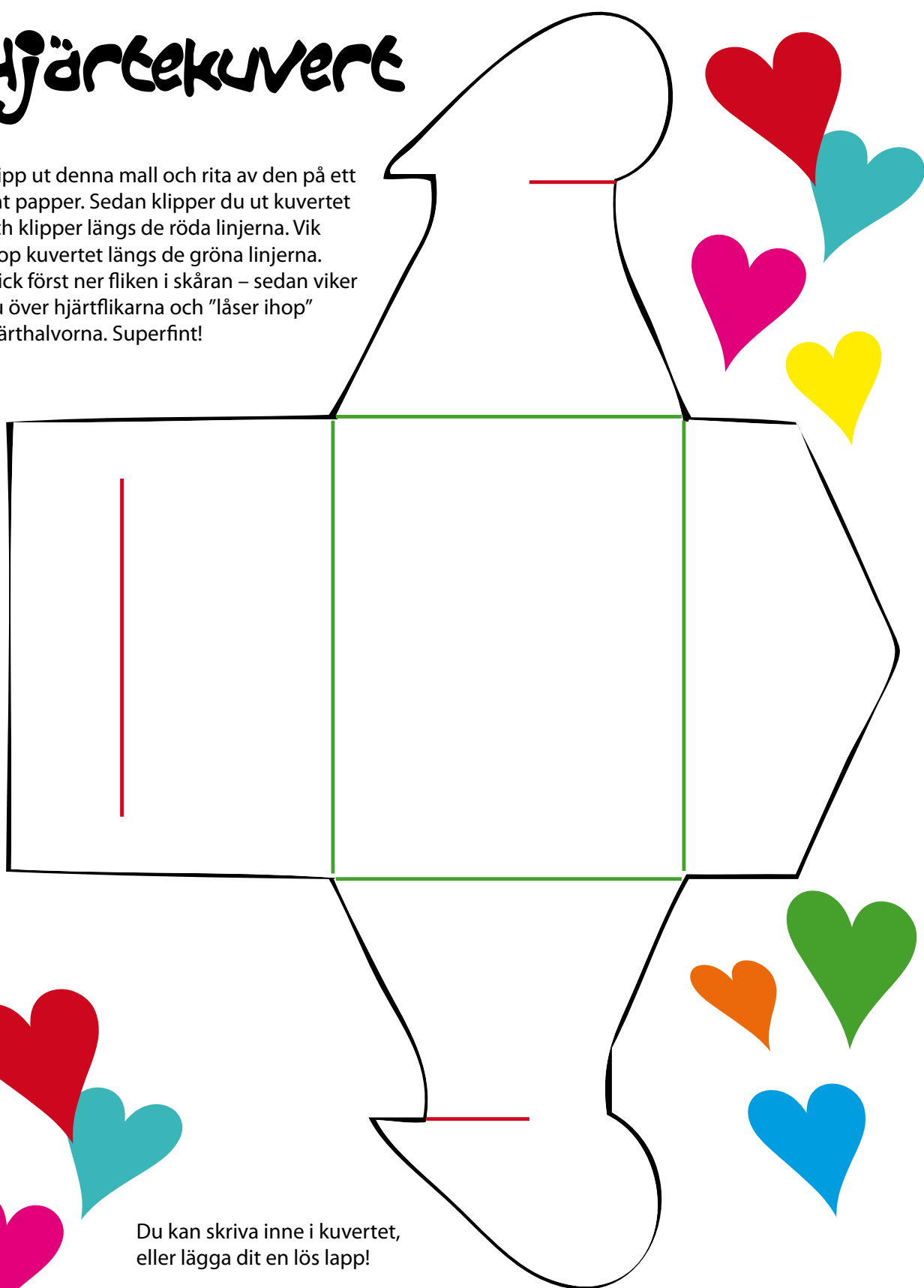
En städning

En fotmassage

Gör ett fint presentkort, där det står till exempel: "Detta presentkort kan bytas in mot en fotmassage"
Lägg sedan ett eller flera presentkort i ett hjärtekuvert (kolla nästa sida), och skriv namnet på den som skall få klappen. (Glöm inte att göra snälla saker även mot dem som inte har fått presentkort!)

Hjärtekuvert

Klipp ut denna mall och rita av den på ett fint papper. Sedan klipper du ut kuvertet och klipper längs de röda linjerna. Vik ihop kuvertet längs de gröna linjerna. Stick först ner fliken i skåran – sedan viker du över hjärtflikarna och "låser ihop" hjärthälvorna. Superfint!

Du kan skriva inne i kuvertet,
eller lägga dit en lös lapp!

Det finns människor som hjälper hemlösa och dem som har det svårt, utan att få något betalt! Sucketten har pratat med en av dem: Lisbeth från Franciskushjälpen i Göteborg.

Uppdrag:

Volontär

Volontär betyder ungefär "frivilligarbetare" – en som gör ett arbete frivilligt, utan att få betalt. Lisbeth är volontär på Franciskushjälpen i Göteborg, där hon hjälper hemlösa och andra som har det svårt.

Vad gör du som volontär?

Jag brukar hjälpa några hemlösa barn som bor med sina föräldrar på en camping här i Göteborg. De kommer från Rumänien, och vi hittade dem för ett och ett halvt år sedan. Då hade barnen inte ens skor på fötterna fastän det var kallt ute.

Vi har hjälpt dem med kläder och annat, och framför allt ordnat så att de får gå i skola. Men eftersom de inte kan svenska hjälper vi dem att komma igång. De är så

lyckliga att få gå i skolan, det går verkligen framåt för dem!

Jag brukar också vara med när vi lagar soppa och bjuder hemlösa på onsdagar. Då kommer de till Franciskushjälpen, äter och vilar. Det är skönt för dem som annars vandrar runt hela dagarna och nätterna.

På helgerna ordnar vi övernattnings åt hemlösa också. Några brukar åka runt för att leta upp hemlösa och

försöka hjälpa dem.

Hur kan man hjälpa en hemlös?

Det är inte alltid så lätt. Därför är det bra med en organisation som vår, där man kan hjälpas åt. Man kan göra stor skillnad bara genom att visa att man bryr sig. Förutom mat och övernattnings försöker vi hjälpa hemlösa till en bra kontakt med myndigheterna, så att de kan få stöd från samhället.

Om man är barn och ser någon som man tror är hemlös, då kan man prata med en vuxen. Kanske kan man kontakta en hjälporganisation tillsammans och tipsa om att det brukar sitta en hemlös på en viss plats.

Vad är det bästa med att vara volontär?

Att man får göra något som känns väldigt meningsfullt. Man kan verkligen hjälpa människor, även om man inte

har massor av pengar eller grejer. Tänk att man hittar en hemlös som sover i en källare, och hjälper den till att få en egen lägenhet – det är en fantastisk känsla.

Ibland kan hemlösa verka läskiga – tycker inte du det?

Jag har aldrig känt mig rädd. När man lär känna de hemlösa förstår man att de är annorlunda än man först kan tro – även de som har problem med knark och alkohol. De flesta vi möter är faktiskt gamla tanter och farbröder, eller unga, som ser

ut nästan som vem som helst, men de har blivit hemlösa av olika anledningar. Det är ingen som vill bo på gatan eller i en källare, men det kan bli så för vissa när något händer som gör livet svårt – man orkar liksom inte hålla igång ett normalt liv.

Ibland träffar vi fattiga familjer som blivit lurade att åka till Sverige från sina länder, i tron att de skall få arbete. Istället hamnar de på gatan. Och istället för att få hjälp av myndigheterna här i Sverige blir de hemskickade igen, till ett ännu svårare liv i hemlandet. Det är

jättejobbigt, när man vet att människor har det så svårt – särskilt barn.

Har du någon särskild förebild, förutom Jesus?

Ja, Helige Franciskus – han var modig, och levde bland de fattiga och spetälska. Och så Moder Teresa – det hände så många fantastiska saker genom hennes arbete och kärlek till de fattiga. Båda två visste att Jesus är den bästa vägledaren för oss som vill hjälpa de fattiga och hemlösa.

**Text: Kristoffer M
Bild: Markus Olsson**

Namn: Lisbeth Fäldt
Ålder: 50
Bor: i Göteborg
Favoritträtt: Flygande Jakob

Lisbeth besöker de rumänska barnen.

Fredsängeln

Sucketten presenterar det första kapitlet ur boken *Barnen i Fatima*. Den handlar om tre barn i Portugal och några fantastiska händelser som ägde rum för snart hundra år sedan.

Det var en kylig vårmorgon år 1916. Tre barn från den lilla bergsbyn Aljustrel nära Fatima i Portugal märkte ingenting ovanligt. Som vanligt hade de gått upp före gryningen, ätit frukost och vallat föräldrarnas får uppåt bergen. På vägen hade de pratat om vad de skulle leka när fåren väl var släppta på bete. Och nu regnade det, ett sådant där strilande kallt duggregn som hör den tidiga våren till.

– Vi får inte bli alldeles blöta, sa sexåringen Jacinta. Du Lucia – vi kanske ska gå till grottan idag?

– Ja, det är klart att vi ska! ropade hennes bror Francisco, som var åtta år. Det är lätt att se fåren därifrån!

Deras nioåriga kusin såg ut över det regniga landskapet omkring dem. Marken där de stod tillhörde hennes föräldrar; den bestod bara av en smal odlad åkerlapp med ett par rader spretiga olivträd utmed ena kanten; i närheten var en höjd i terrängen med en väderkvarn på krönet. Där i bergssidan låg grottan – säkert det bästa regnskydd de kunde få tag i.

– Ja, dit går vi, sa hon till slut. Du tar matsäcken, Francisco. Se till att den inte blir våt! Jag tror nog fåren klarar sig själva en stund.

Litet andfädda kom de upp till grottan. Därinne var det mörkt och rätt fuktigt, men de tre herdebarnen brydde sig inte om det. Ofta förr hade de lekt vid grottan, även soliga dagar. Huvudsaken var att den gav skydd mot regn och fri sikt över markerna. Häri från kunde man lätt se om fåren började skingras.

De satt en stund och pratade. Skulle det regna hela dagen? Tänk om det kunde klarna upp snart, så

att de kunde gå ut och leka ekoleken!

– Jag hoppas verkligen solen kommer fram, sa Jacinta småhuttrande. Det vore synd om vi skulle behöva sitta härinne hela dagen!

Francisco höll med henne, även om han för sin del inte var lika road av ekoleken. Visst var det roligt att stå på toppen av en kulle och ropa ut ord i tystnaden runt omkring och lyssna på hur de kom tillbaka ur fjärran – men det var ännu roligare att gå och leta stenar att bygga hus med.

– Om det klarnar upp tänker jag bygga ett stort, stort hus, sa han till flickorna. Det ska bli det finaste hus ni någonsin har sett!

Lucia skrattade. Francisco var ett år yngre än hon, men efter som han var pojke trodde han att han var särskilt duktig på att bygga hus. Ändå visste både han och Jacinta att Lucia var den skickligaste. Hon var också äldst och den enda av de tre som redan hade fått sin första kommunion.

– Vi kan bestämma vad vi ska göra senare. Nu ska vi se efter vad vi har med oss till middag.

En timme senare hade barnen ätit upp matsäcken som deras mammor hade packat. Nu hade regnet nästan helt upphört, och Francisco föreslog att de skulle gå och leka. Men Lucia ville inte. Var inte klockan tolv, kanske? Och hade de inte ätit sin middag? Nå då så. Då var det dags att läsa rosenkransen. Så gjorde alla i den trakten.

Francisco suckade. Han hade aldrig varit mycket för det där med rosenkransen – och inte för att gå i kyrkan heller. Innerst inne hade han nog en känsla av

**Färglägg bilden och skicka in till Sucketten,
Box 4007, 102 61 Stockholm.
Vi lottar ut två exemplar av *Barnen i Fatima*!**

att sånt egentligen var avsett för kvinnor. Men att diskutera med Lucia var lönlöst. Alltså stack han handen i byxfickan och drog fram en rosenkrans.

– Men då ska det gå fort! sa han. Och så fort vi är färdiga går jag ut och letar stenar till mitt hus. Vänta bara ska ni få se hur stort och fint det blir!

En liten stund var allting tyst och stilla i grottan medan de tre barnen lät kulorna glida, en efter en, mellan fingrarna. Men om någon hade sett dem skulle han ha blivit rätt förvånad över hur de unga herdarna ärade Guds Moder. För att det skulle gå fortare läste de bara de två första orden av

Fader Vår på de stora kulorna och de tre första av Hell Dig Maria på de små. De hade för länge sedan listat ut att man på det sättet kunde läsa en hel rosenkrans på några ögonblick.

Nu var de färdiga med sin bön. Francisco såg hoppfullt på Lucia.

– Får vi gå ut och leka nu?

– Nej, det regnar fortfarande.

– Det är ju så lite!

Jacinta tittade hastigt ut och sade:

– Det är bara som en fin dimma nu, Lucia.

– Det spelar ingen roll.

– Men mitt hus då! Jag vill börja samla stenar nu!

– Du stannar här, Francisco. Och du med, Jacinta. Vi kan leka något härinne.

Motvilligt slog sig de båda yngre barnen ner på grottans jordgolv igen. Lucia var äldst, och de hade för längesen förstått att de måste lyda henne. Plötsligt när de satt där och berättade sagor för varandra kände de en vindpust och tittade hastigt upp. Innan de ens hann oroa sig för att det kanske skulle bli ett nytt oväder fick de se något häpnadsväckande: därute, ovanför de vresiga olivträdens kronor längst bort på fältet, såg de ett vackert vitt sken. Det lyste som den renaste snö, som den klaraste kristall! Men det stod inte stilla. Det närmade sig – över trädkropparna, tvärs över fältet, i riktning mot grottan!

Tysta och skräckslagna stirrade de tre barnen på det egendomliga skenet som kom närmare – i mitten

av ljuskretsen såg de en pojke, som kunde vara fjorton eller femton år. Han hade fladdrande vita kläder, sådana som de sett på bilder av änglar och helgon i kyrkan därhemma. Men det här var ingen bild. Det var på riktigt!

– Var inte rädda, sa figuren och log mot de förskräckta barnen. Jag är fredens ängel. Sedan föll han på knä med pannan mot marken. Be med mig! sa han.

Då föll de små herdarna, utan att riktigt veta vad de gjorde, ner på sina knän och lade pannan mot marken. Och när han talade, upprepade de hans ord:

”Min Gud, jag tror på dig, jag tillber dig, jag hoppas på dig och jag älskar dig. Jag ber dig om förlåtelse för dem som inte tror på dig, inte tillber dig, inte hoppas på dig och inte älskar dig”.

Tre gånger bad ängeln denna bön. Sedan reste han sig och såg allvarligt på barnen.

– Så skall ni be! sa han.

Jesus och Marias hjärtan lyssnar på era böner.

I nästa ögonblick var han försvunnen. Barnen stod där – mer skakade än de någonsin förr varit i sitt liv. När de kom hem den kvällen, kunde de inte berätta för någon om det märkvärdiga som hänt dem. Ängels besök var på något vis något alltför heligt och vackert för att prata om. Dessutom var Lucia rädd att bli utskrattad. En gång året innan när hon vaktat fären tillsammans med tre andra småflickor hade alla fyra sett ett underligt vitt moln som nästan liknade en människa sväva över en talldunge i närheten. Tre gånger hade samma egendomliga sak inträffat och när hennes släkt och bekanta fått veta det hade de hänat och kritiserat henne.

– Vilka dumheter! hade Lucias mamma sagt. Och med en skarp ton: Varför slösar du tid på såna dagdrömmar?

Lucia kom ihåg de där orden och bestämde inom sig: Jag kommer aldrig att säga ett ord om ängeln! Folk kommer bara att säga att jag har hittat på det, och mamma skulle bli arg på mig igen.

Precis som barnen hade hoppats kom ängeln tillbaka. Det var en het dag mitt i sommaren när de satt och lekte vid brunnen i skuggan av ett fikonsträd

bakom huset där Lucia bodde.

– Vad gör ni? frågade han. Be! Be mycket! Jesus och Marias hjärtan vill att ni ska hjälpa dem. Bed och offra ständigt åt den Högste!

Lucia tvekade lite, osäker på om hon borde säga något eller inte. Men så kände hon att hon liksom fylldes av mod.

– Hur skall vi offra? frågade hon. Ängeln såg rakt på henne.

– Ni kan göra ett offer av allt – för att gottgöra för dem som syndar mot Gud, och som en bön för deras omvändelse. På det sättet hjälper ni till med att få fred i ert land. Jag är det här landets skyddsängel, Portugals ängel. Framför allt: ta emot och stå ut med det lidande som Herren Gud kommer att ge er.

Sedan var han borta, och Lucias hjärta kändes plötsligt så märkvärdigt tungt. Varför måste ängeln försvinna så snart? Varför kunde han inte säga mera om hur man kunde omvända syndare och hur snart kriget skulle ta slut – det hemska kriget som nu hade hållit på i Europa i två år.

Plötsligt stod Francisco bredvid henne.

– Vad sa ängeln till dig? frågade han ivrigt.

– Hörde du inte?

– Nej. Jag hörde det som du sa till honom, men jag vet inte vad han sa.

– Jacinta, hörde du? – Ja, alltsammans.

– Men varför kunde inte Francisco ... ?

– Berätta! Berätta! tiggde pojken.

Lucia ansträngde sig att berätta vad som blivit sagt, men hon var tvungen att avbryta och skakade på huvudet. Hon var så trött! Underligt, hela hennes kropp kändes blytung.

– En annan gång, Francisco ...

– Du då, Jacinta! Tala om alltsammans! Men den yngre flickan hade också blivit lika underligt trött.

– I morgon, mumlade hon. Jag kan inte tänka nu.

Hela den natten låg Francisco vaken och undrade vad ängeln budskap kunde vara. Så fort han kunde frågade han ut Jacinta och Lucia och så småningom kunde de berätta allt för honom.

– Tänker ängeln komma tillbaka? frågade han ivrigt.

– Kanske. Men först måste vi be och offra, som han sa till oss.

Ängeln kom tillbaka på hösten samma år, en dag då barnen vallade fåren i bergen. Men den här gången

bar han en kalk av guld i ena handen och en hostia i den andra. Förskräckta såg barnen att blodsdroppar föll från hostian ner i kalken, och hur både hostian och kalken svävade i luften när ängeln föll ned på knä med pannan mot jorden. Sedan hörde de den vackra rösten igen, som de två flickorna nu kände igen och älskade:

”Allra heligaste Treenighet, Fader, Son och helige Ande, jag tillber Dig djupt och offrar åt Dig Herrens Jesu Kristi dyrbara kropp, blod, själ och gudom, närvarande i alla jordens tabernakel. Som gottgörelse för de kränkningar som tillfogats Honom själv, och för Hans heliga hjärtas och Marias obefläckade hjärtas oändliga förtjänsters skull bönfaller jag Dig om arma syndares omvändelse”.

Lucia och Jacinta instämde i den härliga bönen till den heliga Treenigheten, och Francisco upprepade deras ord så gott han kunde. Men de tre barnen blev mycket förvånade när ängeln, efter att ha bitt bönen tre gånger, ställde sig upp, tog hostian och kalken där de svävade i luften och knäböjde framför Lucia. Tydligt tänkte han ge henne den heliga kommunionen, precis som prästen gjorde i mässan!

När de såg sin kusin förbereda sig för att ta emot hostian, började Francisco och Jacinta att längta. Hur underbart skulle det inte vara att få göra som hon! Men det var ju omöjligt. Med Lucia var det en annan sak. Hon hade gått i katekesundervisning. De kunde fortfarande alldeles för lite.

Plötsligt såg ängeln på dem över Lucias nedböjda huvud, och båda fylldes av lycklig och spänd förväntan. Ängeln menade väl inte ... ?

”Tag och drick Jesu Kristi kropp och blod, som förolämpats så av otacksamma människor. Gottgör deras brott och trösta er Gud”.

Därpå sänkte han sakta och vördnadsfullt kalken och lät dem dricka...

Text: Mary Fabyan Windeatt
Översättning: Karin Stolpe

Boken "Barnen i Fatima" ges ut av Catholica förlag
www.catholica.se

kan Jesus bli arg?

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och vätte omkull deras bord, och till dem som sålde duvor sade han: "Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall!"

Ur Johannesevangeliets andra kapitel

När Jesus kom till templet i Jerusalem blev han jättearg. Varför det? Jesus som är så snäll? Jo, han såg att det satt folk och sålde djur och växlade pengar inne på tempelområdet.

Templet var den heligaste platsen i Israel – ja, den heligaste platsen i världen! Hit skulle folket komma för att möta Gud, få förlåtelse för sina synder och bära fram sina offergåvor (det

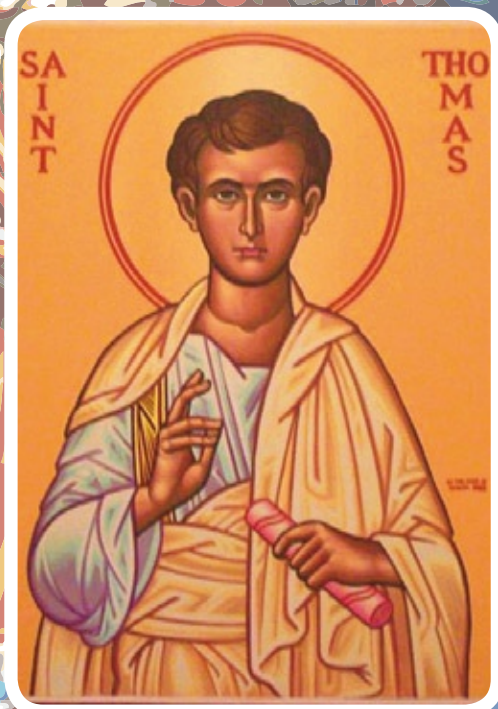
var sådana offergåvor man sålde i templet). Templet var platsen för Guds kärlek till människorna – inte ännu en marknad för dem som ville tjäna pengar. De kunde få sälja sina saker var som helst i staden, men inte i templet!

Sån är Jesus – han vill att vi skall förstå att Guds kärlek är dyrbarare och viktigare än alla pengar i världen. ♥

finn fem fel!

Bild 2 är annorlunda än bild 1.
Hitta alla fem skillnaderna. Facit på sid. 22.

Special:
Helgon och
deras prylar

Helige Aposteln Petrus

Firas 29 juni

Simon var den främste av de tolv apostlarna. Jesus kallade honom "klippa" (Petrus) och sa att det var på honom han skulle bygga sin kyrka – inte för att Petrus var perfekt, utan för att han trodde på Jesus. Jesus anförtrorde Petrus nycklarna till himlen och därför håller han ofta i nycklar på bilder.

Helige Petrus – bed för oss, så att vi litar på Jesus trots att vi gör många dumheter, precis som du litade på Honom till slut!

Heliga Birgitta

Firas 29 september

Birgitta är skyddshelgon för både Sverige och Europa. Hon var gifte med en man som hette Ulf och de fick många barn tillsammans. När Ulf dog blev hon nunna. Birgitta var väldigt tuff och skrev brev både till kungar och till påven när hon tyckte att de gjorde fel. På bilder har hon ofta bok, penna och ett litet skrivbord.

Heliga Birgitta – bed för oss, så att vi blir modiga och vågar säga ifrån när något är fel.

Helige Aposteln Tomas

Firas 3 juli

Tomas är en av de tolv apostlarna. Han är mest känd för att han tvivlade på att Jesus verkligen hade uppstått från de döda. När Jesus visade sig efter uppståndelsen, fick Tomas sticka handen i såret i Jesus sida. Då förstod han att Jesus verkligen hade uppstått! Tomas håller ofta en lans på bilder, eftersom han blev dödad med en lans i Indien, dit han kom för att predika Evangeliet.

Helige Tomas – be för oss när vi känner tvivel, så att vi kan säga som du till Jesus:
"Min Herre och min Gud!"

Heliga Cecilia

Firas 22 november

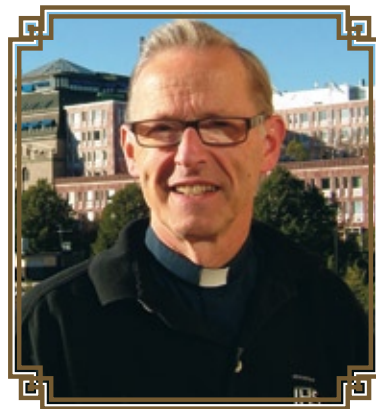
Cecilia var en flicka som sägs ha levt på 200-talet. Hennes man blev döpt tillsammans med sin bror, och tillsammans begravde de många som dödades för sin kristna tro i Rom. Många började tro på Jesus tack vare Cecilias vittnesbörd. Hon avbildas ofta med en orgel eller några orgelpipor – hon är musikens skyddshelgon.

Heliga Cecilia – be för oss att vi också kan berätta om Jesus, särskilt med musik och sång!

FRÅGA PRÄSTEN!

Frågestund med Suckettens egen Pater Klaus

Skicka din fråga till Sucketten. Du kan vara anonym om du vill.

*Vilken betydelse har ministranterna för prästerna?
Vad är deras uppgift? Var härstammar de ifrån?*

Helena Z-V

Hej!

Tre frågor – tre svar, kära Helena!

1. Den heliga mässan är ett samspel med olika uppgifter, några framträdande, andra lite mera i bakgrunden. Ministranterna ingår i teamet av medarbetare som har speciella tjänster. De syns när de går in i kyrkan före prästen och när de står nära altaret. Som barn och ungdomar visar de att alla åldrar har sin betydelse i den gemensamma lovsången till Gud. Prästen tycker också om att ha pojkar och flickor som kan sin sak såsom "tjänare vid altaret" (inte "prästens tjänare"!)

2. Ministranterna kan hjälpa till med att hålla mässboken, bära gåvorna (bröd och vin) till altaret, ringa i klockor

och på det viset bidra till att gudstjänsten blir rikare och vackrare.

Ministranter står framför församlingen och ska därför tydligt också göra det som de andra deltagarna i mässan gör: sjunga med i psalmerna, be med i bönerna, läsa med i syndabekännelsen, responsiepsalmen och trosbekännelsen. Så kan de bli förebilder för andra, inte bara vara altarets tjänare. Namnet kommer ju från ordet "ministrare" som betyder "att tjäna" på latin.

3. Var härstammar ministranterna ifrån? Ja, dessa tjejer och killar härstammar förmodligen från trevliga föräldrar ...men du menar förstås: Varifrån kommer ministranttjänsten? Den uppstod säkert spontant, när någon hjälpte prästen före mässan att ställa i ordning

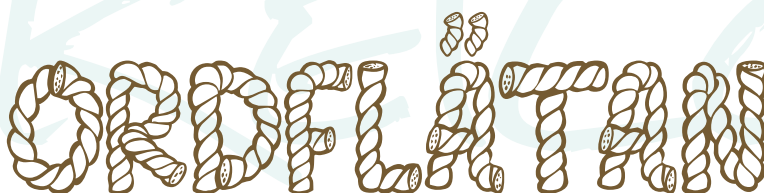
allt som behövs (det gör nu-förtiden en "sakristan"), och så fortsatte det med någon handräckning under själva gudstjänsten.

Så småningom blev det en egen altartjänst, med tydliga regler, speciella dräkter och ibland högtidliga utnämningar. I andra länder, t.ex. Tyskland, utgör ministranterna en viktig del av det katolska ungdomsarbetet och varje år inbjuder påven alla ministranter att fira en stor fest tillsammans med honom i S:t Peterskyrkan i Rom.

(KPN gav 1993 ut en liten skrift som heter *Tjänsten i kyrkan – ministranten*. Kanske något för dig, Helena?)

Klaus P. Dietz

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Fyll i flätan, skriv ner ordet från de blå rutorna och skicka till Sucketten senast 1 januari! Adress finns på tidningens baksida. Vi drar tre vinnare som får fina priser.

1. En bärbar lur	6. Inte rik.
2. Burk för arbete och spel (kolla nästa sida!)	7. Dricker vi ur.
3. Bild att hänga på väggen.	8. Håller tiden.
4. Där surfar nästan alla.	9. Bra att ha efter duschen.
5. Fordon som varken går på el eller bensin.	10. Där ligger vi om natten.

Vinnare!

Rätt svar på förra ordflätan:
SKYDDSÄNGEL

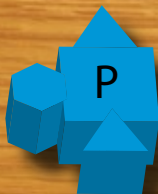
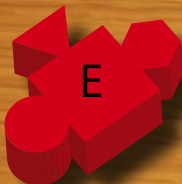
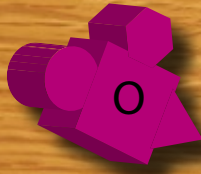
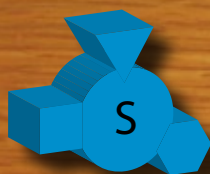

Anjali Ranasinghe i Norsborg
vinner boken "Barnen i Fatima".

Adela och Jakob Adabanian
i Heby vinner var sin mindre bok.

Grattis

Sätt rätt klossar i hålen, så får du ord 2 till ordflätan!

Klödinsamling!

Bland bokstäverna ligger inte mindre än tretton klädesplagg gömda. De kan stå i dessa riktningar: → ↘ ↓

Sätt igång och leta!

Facit finns på sidan 22.

”Slit och släng”

Hur många saker behöver vi egentligen?

Vet du hur man stoppar strumpor? Det är ett sätt att laga strumpor som har gått sönder för att de är slitna. ”Va?” säger kanske du. ”När strumpor går sönder så slänger man dem ju!”

Ja, det gör vi idag. Men förr i tiden gjorde man inte det. När man läser om hur folk hade det förr så verkar det som att deras saker höll längre. De lagade sina kläder, sina möbler, sina apparater, sina skor – ja, och sina strumpor.

Så gör vi inte längre. På ett sätt kan det ju kännas bra att det finns nya saker att köpa när nånting går sönder. Men är det bara bra? Kan inte det också betyda att vi har alldeles för mycket saker? För många saker? För dåliga saker?

Ännu en pryl

När barn går ut med sin familj och äter hamburgare så händer det ju väldigt ofta att de får en plastleksak till sin mat. Varför det? Behöver

barn i Sverige ännu en leksak, som är gjord av plast och som antagligen går sönder väldigt lätt? Hamburgerrestaurangen ger ju bort billiga plastleksaker för att du ska vilja gå dit oftare. Men du kan ju tänka efter: behöver jag en grej till? Har jag inte ganska många leksaker hemma redan?

Många av de billigaste, ”coolaste” leksakerna som finns i leksaksaffärerna, de tillverkas i länder långt borta, till exempel Kina eller Taiwan. Ibland är det barn som har gjort de här sakerna, barn som inte får gå i skolan. De måste jobba även om de tjänar väldigt lite, för annars har familjen inte råd med mat. Och det är ju inte så att de själva får några av de här leksakerna. Låter det så himla bra?

Många av er har säkert en egen mobiltelefon. Visste ni att det är jättesvårt att laga en mobil, och att de flesta köper en ny istället? Jag tycker att man alltid borde kolla om det finns någon som

kan laga ens saker när de går sönder. Det tråkiga är att det oftast är dyrare att laga grejer än att köpa nya. De där hamburgerleksaker brukar man ju överhuvudtaget inte kunna laga.

Vem äger vem?

Det är inte så lätt det här med prylar. Och sakerna är ju inte alltid dåliga i sig – det dåliga är när sakerna äger dig och inte tvärt om. Man blir inte gladare för att man har jättemånga saker, eller för att man hela tiden skaffar sig nya saker. Det är viktigt att komma ihåg.

Det skadar heller inte att lära sig att stoppa strumpor, sy i knappar och sy ihop spruckna sömmar. När älsklingssockorna blivit slitna eller favorittröjan fått ett hål under armen – då behöver man inte slänga dem. Man kan laga dem och ha dem ett tag till!

Text: Lisa Wettergren

PS: Om du vill lära dig stoppa strumpor kan du mejla mig på lisa@suk.se.

1. Vad betyder dina prylar för dig?
2. Skulle du kunna tänka dig att inte ha mer saker än ett plagg med kläder och ett par skor?
3. Vilken av dina saker är viktigast för dig?
4. Om det skulle börja brinna i ditt hus och du bara fick ta med dig en sak ut, vilken sak skulle du rädda då?

Frågor och svar

Av: Anna och Veronika

Maria, 16 år:

1. Jag vet inte riktigt. Man blir ju beroende av sakerna. Jag tror att om man inte skulle ha några saker så skulle man klara sig bra ändå. Men mat och kläder är viktiga.
2. Som det är nu skulle jag nog inte klara det, men om det stod mellan att ha familj och vänner eller en massa saker och kläder så skulle jag välja att inte ha några saker.
3. Ingen aning.
4. Fotoalbum eller dagbok.

Luana, nio år:

1. De betyder väldigt mycket.
2. Nej, för att jag behöver flera saker än ett par kläder och ett par skor.
3. Min rosenkrans.
4. Då skulle jag nog ta min pappas dator för där finns det många minnen som foton och sånt sedan jag var liten.

Rebecka, sex år:

1. De betyder mycket ibland.
2. Nej det tror jag inte för att det skulle nog bli tråkigt om man inte hade några leksaker.
3. Min gosedjurshund. Den kan rulla ihop sig till en boll och lukta gott, det finns i olika färger som lila och rosa. Den rosa luktar körsbär; jag vill ha en rosa.
4. Min gosedjurshund.

KOKOSKAKOR

Du behöver:

50 gram matfett
(margarin eller smör)
2 ägg
1 ½ dl socker
5-6 dl(200gram)riven kokos

Gör såhär:

1. Sätt ugnen på 175 grader.
Smält matfettet och låt det svalna.
2. Vispa socker och ägg pösigt.
3. Tillsätt kokos och det smälta matfettet.
Låt smeten svälla en stund.
4. Klicka ut smeten på en plåt med
bakplåtspapper. Det blir ca 30 st kakor.
5. Grädda mitt i ugnen i ca 15 minuter.

Tips:

Riv mörk eller ljus choklad på
kakorna innan du sätter in
dem i ugnen!

Recept från Agnes Wetterberg

- Jag tvättade min dator, och nu fungerar den intel
- Hur tvättade du den?
- Med tvål och vatten.
- Du vet väl att man inte kan ha vatten i datorn?
- Fast jag tror inte att vattnet förstörde datorn, det var nog torktummlaren...

- Pelle är med mamma på zoo:
- Titta mamma, den där apan ser ut precis som faster Elsa!
 - Fy Pelle, det där var verkligen inte snällt sagt.
 - Men mamma, apan förstår ju inte vad jag säger!

Kateketen påminner barnen efter söndagsskolan att de skall vara tysta under mässan. Hon frågar dem: "Och varför är det viktigt att man är tyst?"
Lilla Petra svarar: "Så att man inte väcker dem som sover!"

- Varför ramlar du och dina syskon omkull hela tiden?
- Vi är trillingar.

- Vad är det som har två pucklar och finns på Nordpolen?
- En kamel som gått vilse.

Prästen tittar till krubban på juldagen, och upptäcker att Jesusbarnet fattas. Han springer ut och finner lilla Elisabeth som går med en röd dockvagn. I vagnen ligger Jesusbarnet.

- Var har du fått den lilla figuren ifrån?
- Jag hämtade honom i kyrkan.
- Du förstår väl att du inte kan stjäla från kyrkans krubba?!
- Jamen, jag bad ju till Jesusbarnet innan jul, och lovade att om jag fick en dockvagn i julklapp så skulle han få åka i den!

Två präster åker väldigt snabbt på en motorcykel. Polisen stannar dem:

- Vad håller ni på med? Tänk om ni hamnar i en olycka?
- Det är lugnt, Jesus är med oss!
- I så fall får ni följa med till stationen, det är faktiskt olagligt att åka tre på en motorcykel.

Skicka teckningar, brev och tävlingssvar till:
Sucketten, SUK
Box 4007
102 61 Stockholm

Mejl: sucketten@suk.se

GLÖM INTE!
...att gå in på www.suk.se
och bli medlem för 2009!
Då får du Sucketten under
hela året!